

Pastor Bladin*)

Ur ett norrländskt prästoriginals levnadssaga.

Minst liknade han en präst, pastor Nils Bladin. Det förvånade mig le-

Av tioåringar blir det kronor, tio stycken är strax en krona, sade han, och därvid strökade hans små grön-

Han förskände emmar, som ej förstod dessa svårigheter och talade om småaktigt skuldbesvär med pengar, ty själv hade han tidigt lärt sig konstet

Torpar-Nils Anna blev aldrig gift, men underligt nog välsignades hon ändå med en liten välvärd pilt, och

Jag vet väl bäst själv, vad jag vill, menade Nils. Det tycktes dock till en början, som det ej skulle bli mycket av lär-

Det kostar pengar att studera, avrade Torpar-Annas pojke, och nu gick det upp ett ljus för omgivningen.

Man ägg snart, att Nils räknat rätt. Han hade större behållning än kamraternas vid hemkomsten från skogs-

Han kan svälta för två och arbetar som en hel kast åker, förskände kamraterna. Det var just vad Nils kunde.

En dag vid den tid, då han tjänstgjorde som vice pastor i en landsförsamling i mellersta Norrland, var han, som ofta hände, ute på en fisketur.

När han kommit så långt, att han kunde undervisa andra, lade han bort skogen och ryan. Han blev informator och var omtyckt som sådan, ty han var anspråkslös och höll pojkar-

Nils Bladin blev omtyckt som ett original redan i skolåldern. Man pekade finger åt honom, han gjordes till föremål för alla handlade alla människor, som strävade ut ur märket.

*) I denna karaktärsbeskrivning tycka vi oss igenkänna en jämtländsk original präst historia, som säkerligen skall roa och intressera våra Jämtiska läsare.

Botade sitt bråk

För några år sedan erhöj jag vid liftnan det av en koffert ett mycket svårartat bråk.

fortfarande de lymlarna, förskände sig Bladin. På sått och vis hade han rätt.

Så avlade han en dag prästexamen och blev vigd för det heliga ämbetet. Men nu var det också slut med fram-

En gång talade han om syndens efterhängsamhet, väl bekant för oss alla.

Det är, sade Bladin och vrod munnen på smed, med syndens som med tordryveln, han sjunker djupare och djupare ner i lorten. Ja, det är värre för syndaren än för tordryveln, ty tordryveln han kan komma upp ur lorten, men det kan inte syndaren.

En annan gång predikade han över den text, som handlar om undret med bespisandet av 5,000 män. Då lod tolkningen så:

Den här texten, mina kära åhörare, får icke tas så värså noga efter bokstaven. Nej, den måste tolkas

En dag vid den tid, då han tjänstgjorde som vice pastor i en landsförsamling i mellersta Norrland, var han, som ofta hände, ute på en fisketur.

När han kommit så långt, att han kunde undervisa andra, lade han bort skogen och ryan. Han blev informator och var omtyckt som sådan, ty han var anspråkslös och höll pojkar-

Nils Bladin blev omtyckt som ett original redan i skolåldern. Man pekade finger åt honom, han gjordes till föremål för alla handlade alla människor, som strävade ut ur märket.

*) I denna karaktärsbeskrivning tycka vi oss igenkänna en jämtländsk original präst historia, som säkerligen skall roa och intressera våra Jämtiska läsare.

Botade sitt bråk

För några år sedan erhöj jag vid liftnan det av en koffert ett mycket svårartat bråk.

med tiden, att de kassans förargade honom.

Förslagsarna företog han till föts. Han redovisade en gång kassans gräns, tack vare en revers av kassan, över en av de största spjorna i Norr-

— Vad kostar det att bli rodd över viken? sporde han.

— Mindre än 25 öre vill jag inte ro för i den här båtsten, förklarade båtkarlen.

— Ja, ja, 25 öre kan vara nyttigt till mycket, Bladin gick runt viken och kom fram till prästgården vid midnatt.

En dag var han på besök hos en torpare för att upphära ränta på ett lån. Då fick han se dottern i den lilla stugan. Flickan var en lantlig skönhet. Nu blev pastor Bladin vok-

— Vad ska du ha, om du övertalar flickan att gifta sig med mig? frågade han fadern. Det 5 verenskom, att torparen skulle bli skuldfril, och det blev också giftermål. Men var detta det enda penningoffer av någon betydelse, som Bladin hade gjort ditills, blev det likväl locke det stora stygnet som visade komsten att hålla i men, föll han inom aktskapet ofta till föga för den manhaftiga kvinnans penningkrav. Därtill kom, att hon var så där litet "kavat av sig", som Bladin sade. Han var emellertid aldrig svartsjuk utan undrade bara, om hon "hade någon be-

Sådan blev resultatet av Torpar-Annas Nils' studier och sparsamhets-iver. Kalle Eif.

Vad vill England.

Närmast till följd av Ruhrskapitalitation fråga engelsmännen ur alla partier, vad regeringen ämnar göra.

Observera inflytelserika redaktör Garvin betonar och medverkar, att England aldrig kan tillåta, att Tyskland ska sönder eller söras makligt. Därigenom skulle den europeiska jämvikt, för vilken England under en tidrym av hundraårens kamp mot olika europeiska fördrag, därpå satt i sin existens, åter gå för-

Kan man hoppas, att England alltid på allvar skall vägra upptaga striden med det övriga Frankrike och dess drabantier på kontinenten, då det knappast kan räkna ens på Italiens neutralitet? I och med kortfärdigen tappade Mussolini ofrivilligt den mask, som därtills dolt hans anletsdrag utåt. Han framträdde som den sanna italienske kondotieren man från början misstänkte honom vara. Därigenom har han mist sin kredit hos Englands erfarna stats-

Detta är en omständighet av vikt, ty det är numera ingen hemlighet, att engelska regeringen hade gjort stora ansträngningar att vinna Mussolini och det av honom i vissa mån påtruffade Italien över på sin och det neutrala Europas sida. Det var under påverkan av orienteringen mot England, som Mussolini på sin tid till Frankrikes stora besvikelse och förargelse högtidligen försäkrade att Italien aldrig skulle tåla, att nå-

Den brukar alltså vara vanligt, att de canadensiska farmarna draga till varmare länder, då vintern kommer, då de önska fristagna en lustresa. Under senaste tiden har det emellertid visat sig, att man allmörta berör att stanna i sitt eget land och i stället för att resa till Kalifornien och andra av de södra sterna resa de nu till Stillahavskusten. Canadian National Railways biljettförsäljare uppge, att förbrukningarna rörande reducerade biljettpreiser under de stora anankande helgerna bliva allt talrikare. Många, vilka ännu företaga resor till Kalifornien, taga nu vägen via Stillahavskusten och göra då uppehåll i Vancouver och Victoria.

WINTER RESORTS IN CANADA

Det brukar alltså vara vanligt, att de canadensiska farmarna draga till varmare länder, då vintern kommer, då de önska fristagna en lustresa. Under senaste tiden har det emellertid visat sig, att man allmörta berör att stanna i sitt eget land och i stället för att resa till Kalifornien och andra av de södra sterna resa de nu till Stillahavskusten. Canadian National Railways biljettförsäljare uppge, att förbrukningarna rörande reducerade biljettpreiser under de stora anankande helgerna bliva allt talrikare. Många, vilka ännu företaga resor till Kalifornien, taga nu vägen via Stillahavskusten och göra då uppehåll i Vancouver och Victoria.

Den brukar alltså vara vanligt, att de canadensiska farmarna draga till varmare länder, då vintern kommer, då de önska fristagna en lustresa. Under senaste tiden har det emellertid visat sig, att man allmörta berör att stanna i sitt eget land och i stället för att resa till Kalifornien och andra av de södra sterna resa de nu till Stillahavskusten. Canadian National Railways biljettförsäljare uppge, att förbrukningarna rörande reducerade biljettpreiser under de stora anankande helgerna bliva allt talrikare. Många, vilka ännu företaga resor till Kalifornien, taga nu vägen via Stillahavskusten och göra då uppehåll i Vancouver och Victoria.

Send se frimärke för prov. Gör test för stor sak. THE MENTHOLATUM CO. Lewis St., Bridgeport, Ont.

kon makt sökte spela herre på Europas fastland på samma gång han uttryckte sitt ogillande av fransmännens beslagtagande av Ruhr. Men då genom det avskyvärda och typiska balkanmordet på den italienska gränskommissionen — ännu uppklärat, som det ej utförts av fanatiska muslimska albanierna i stället för greker — ett tillfälle uppade sig till ett stort kap, kunde Mussolini icke låta fristellen och föll — och hans fall var stort.

Englands regering, som ännu skarpt kländrats för sin passivitet och undfallenhet för Poincarés Frankrike, har haft två skäl att följa engelska regeringens gamla taktik i vissa fall, att "vanta och se." Först har den avväntat Ruhrskapitalitation, vilken enligt Curzons modellande till imperiekonferensen hade bort ske senast för tre månader, varpå han även gång på gång fast tyske ambassadörens uppmärksamhet. För det andra har regeringen inväntat den nu sittande stora konferensen av de självstyrande koloniernas stats-

Den brukar alltså vara vanligt, att de canadensiska farmarna draga till varmare länder, då vintern kommer, då de önska fristagna en lustresa. Under senaste tiden har det emellertid visat sig, att man allmörta berör att stanna i sitt eget land och i stället för att resa till Kalifornien och andra av de södra sterna resa de nu till Stillahavskusten. Canadian National Railways biljettförsäljare uppge, att förbrukningarna rörande reducerade biljettpreiser under de stora anankande helgerna bliva allt talrikare. Många, vilka ännu företaga resor till Kalifornien, taga nu vägen via Stillahavskusten och göra då uppehåll i Vancouver och Victoria.

KRIGETS HJALTEGLORIA

Att fredens betryggande är allt annat än en verklighet i detta "avrustnings"- och Nationernas Förbunds tidsvar, framgår klart och tydligt genom de senaste veckornas händelser i Europa. Mussolini, Italiens diktator och fascistslöresans upphovs-

Den italienska flottans kommando gav myndigheterna på en två timmars notifikation att, ifall man icke skulle godviljigt gå sig, skulle en båt skottas.

Den italienska flottans kommando gav myndigheterna på en två timmars notifikation att, ifall man icke skulle godviljigt gå sig, skulle en båt skottas.

Mussolini har nu sänt Grekland ett ultimatum, varj man säger sig ämnar behålla ön, till dess att alla de fridrigare Italien uppsatt blivit på tillfredsställelse sätt fyllda. Nationernas Förbund söker nu att i stadskom-

Italiens tilltag förändrade redaktören för en av våra dardtidningar att i skarpa ordalag klandra Mussolini och gjorde därvid det uttalandet, att "tilldragelsen saknar motstycke i historien, och att intet annat folk än tyskarna kunde tänkas vara i stånd att företaga sig ett så omänskligt aktycke." Och detta redaktörens uttalande förändrade i sin tur en f. d. flottist i vår egen flotta att skriva följande:

Hänvisande till eller ledande om Italiens angrepp mot Grekland, ställer jag mig hela och hållet på eder sida, då ni sympatiserar med offren, de döda och de stackars fader- och moderlösa.

Men då ni beaklyrta Italianerna för att hava handlat på ett sätt, som man endast kunde vänta från tyskarna, och mera annat i samma stf, förefaller det mig, som om ni antingen vore grek eller engelsman, och att ni vistats i detta land endast några år, eller också att ni låg i dvala 1914.

Jag är en f. d. flottist och var delaktig i den expedition, som landsteg i Vera Cruz, Mexiko, i april 1914. Vad gjorde den stolta och mäktiga Florenta Staternas flotta där nere, med ett dusintal skepp av "dreadnought"-typen, såsom Florida m. fl., med 12-tums kanoner och ett nästan oräkneligt antal mindre krigsfartyg? Vad gjorde vi därnere? Och jag blev ansett som en hjälte, ja, jag blev medaljprydd för denna kampanj!

Vi intogo Vera Cruz, ja, men på vad sätt? Genom att bombardera staden. Dödade vi någon? Endast ett 200-tal och sårade dubbelt så många! Vilka dödade vi? En dum fråga. Polerna, att denna flottavoppsätt ölf på — — — vilka blev dödade? Svaret blir: oskyldigt folk. Sedan landstego vi och fortsatte mördandet under nio dagar i land. Vi förlorade ungefär 18 män. Det var fullkomligt på sin plats för oss att döda detta fattiga hjälplösa mexikanska folk. De föreföll till hjälten utstuvtna. Barn sprungit erötande omkring i "ingen mans land", ingen sympati visades från våra modiga och intelligent officerares sida, dessa officerare, vilka voro 99 proc. engelsman, rättroga kristna. De upfordre sig på ett sätt, som man endast kan vanta sig av tyskar, som riktiga "swine".

Jag var med, och jag sköt enligt befallning. Vi blevo under uppställning beordrade att skjuta oavbrutet in i byggnader överallt, genom fönster o. dyl. Vilka dödade vi? Leta icke igenom gamla tidningar, sanningen finnes ej där. Jag såg med mina egna ögon saker, vilka kommo mig att blygas över att vara amerikanare.

Vi togo några fångar också och tvångade dem att arbeta som slavar för oss i land, vi togo dem ombord på fartygen och tvångade dem att eida under angpannorna, att göra rent och att lasta proviant och fördr. Deras stackars familjer, kvinnor och många barn, stodo på stranden gråtande och hjälplösa i tron, att vi skulle föra våra fångar med oss därifrån.

På gatorna kunde vi då och då se människor komma springande med lakan såsom "vita flaggan". Ordrer gavs att "skjuta efter egen vilja" på tappra småkingsvårdsoldater, stationerade vid varje öppen plats, började en opphårlig eld — ungefär 200 skott avlossades varje minut ett tecken till liv gavs från mexikanerna. De stackars offren föllo utefter gatorna, genomborrade av otaliga kulor. Jag vidrörde några av dessa "döda" med en hand, medan jag höll svärdet i den andra. Jag vände på dem, — en blodig människomassa.

Vi hjältar! En av hjältarna!

Vi hava velat framhålla detta för att visa, att allt vad krig heter är omänskligt, och att termen "civiliserat krig" är någonting absurd. De krigförande tiza med sina egna omänskligheter men höja till skyarna ropen om de missadå, som motståndaren begär. Ett krig kan icke under några omständigheter — det kvittar vilket land

syftar till, och att det är därför han även nu, ehuru han vunnit sitt föregivna mål med Ruhrbeslaget, sätter med armarna i kors och bara ser på, hur uppöppningen i Tyskland griper omkring sig, denna uppöppning, som han till på köpet förklarar sig icke frakta, under det att Englands regering, press och folk gång på gång svit tillkanna, att de framför allt frukt uppöppning med anarki och inbördeskrig i Tyskland. Man vet ju icke blott av Wilsons bekännelser — att de tillika äro syndabekännelser, synes alla intet bekväma denne i egna ögon syndfrä man — att det behövdes ett månadslånet gemensamt arbete av England, Amerika och Italien att förna Clemenceau och Poch att avstå ifrån kravet på västra Rhenstranden. Bakom det stod naturligtvis då republikens president Raymond Poincaré.

För att nu återkomma till general Smuts, utvecklade denne med eftertryck inför konferensen sin åsikt om den fredslutet bekanta ståndpunkt, att det tillkommer Storbritannien och dess dominions att skapa en verklig fred genom att i ett sammanhang lösa de stora tvistefrågorna. Solidariteten med det övriga Europa finge ej uppvisas. Att domas av de ofullständiga referat, som publicerats över konferensens behandling hittills av det utrikespolitiska läget, synes den sydfranska representantens vädjan funnit respektans i församlingen. Hur det kan så vid ströhandlingarna, är en annan sak.

En tröst är att Englands ställning för närvarande utfä är tryggare än någonsin efter kriget. Det råder lugn i de båda oroshärdarna vid Röd havet och vid Indiska oceanen och genom freden med Turkiet har icke allena lugn vunnits i framför-orienten, utan det gamla goda förhållandet mellan England och den muslimska världen i dess helhet är på väg att återupprättas. Därmed har England tillika indirekt lyckats göra slut på ryssarnas intriger och propaganda mot dem i de asiatiska länderna. Fastän England i följd av den stora utmatningen och arbetslösheten behöver fred mer än någon sin, ser det dock ut, som om nationens övervägande mening nu fördrö de handling, därest Frankrike för hela världen ruinera och slutligen till kaos ledande politik.

Att fredens betryggande är allt annat än en verklighet i detta "avrustnings"- och Nationernas Förbunds tidsvar, framgår klart och tydligt genom de senaste veckornas händelser i Europa. Mussolini, Italiens diktator och fascistslöresans upphovs-

Den italienska flottans kommando gav myndigheterna på en två timmars notifikation att, ifall man icke skulle godviljigt gå sig, skulle en båt skottas.

Mussolini har nu sänt Grekland ett ultimatum, varj man säger sig ämnar behålla ön, till dess att alla de fridrigare Italien uppsatt blivit på tillfredsställelse sätt fyllda. Nationernas Förbund söker nu att i stadskom-

Italiens tilltag förändrade redaktören för en av våra dardtidningar att i skarpa ordalag klandra Mussolini och gjorde därvid det uttalandet, att "tilldragelsen saknar motstycke i historien, och att intet annat folk än tyskarna kunde tänkas vara i stånd att företaga sig ett så omänskligt aktycke." Och detta redaktörens uttalande förändrade i sin tur en f. d. flottist i vår egen flotta att skriva följande:

Hänvisande till eller ledande om Italiens angrepp mot Grekland, ställer jag mig hela och hållet på eder sida, då ni sympatiserar med offren, de döda och de stackars fader- och moderlösa.

Men då ni beaklyrta Italianerna för att hava handlat på ett sätt, som man endast kunde vänta från tyskarna, och mera annat i samma stf, förefaller det mig, som om ni antingen vore grek eller engelsman, och att ni vistats i detta land endast några år, eller också att ni låg i dvala 1914.

Jag är en f. d. flottist och var delaktig i den expedition, som landsteg i Vera Cruz, Mexiko, i april 1914. Vad gjorde den stolta och mäktiga Florenta Staternas flotta där nere, med ett dusintal skepp av "dreadnought"-typen, såsom Florida m. fl., med 12-tums kanoner och ett nästan oräkneligt antal mindre krigsfartyg? Vad gjorde vi därnere? Och jag blev ansett som en hjälte, ja, jag blev medaljprydd för denna kampanj!

Vi intogo Vera Cruz, ja, men på vad sätt? Genom att bombardera staden. Dödade vi någon? Endast ett 200-tal och sårade dubbelt så många! Vilka dödade vi? En dum fråga. Polerna, att denna flottavoppsätt ölf på — — — vilka blev dödade? Svaret blir: oskyldigt folk. Sedan landstego vi och fortsatte mördandet under nio dagar i land. Vi förlorade ungefär 18 män. Det var fullkomligt på sin plats för oss att döda detta fattiga hjälplösa mexikanska folk. De föreföll till hjälten utstuvtna. Barn sprungit erötande omkring i "ingen mans land", ingen sympati visades från våra modiga och intelligent officerares sida, dessa officerare, vilka voro 99 proc. engelsman, rättroga kristna. De upfordre sig på ett sätt, som man endast kan vanta sig av tyskar, som riktiga "swine".

Jag var med, och jag sköt enligt befallning. Vi blevo under uppställning beordrade att skjuta oavbrutet in i byggnader överallt, genom fönster o. dyl. Vilka dödade vi? Leta icke igenom gamla tidningar, sanningen finnes ej där. Jag såg med mina egna ögon saker, vilka kommo mig att blygas över att vara amerikanare.

Vi togo några fångar också och tvångade dem att arbeta som slavar för oss i land, vi togo dem ombord på fartygen och tvångade dem att eida under angpannorna, att göra rent och att lasta proviant och fördr. Deras stackars familjer, kvinnor och många barn, stodo på stranden gråtande och hjälplösa i tron, att vi skulle föra våra fångar med oss därifrån.

På gatorna kunde vi då och då se människor komma springande med lakan såsom "vita flaggan". Ordrer gavs att "skjuta efter egen vilja" på tappra småkingsvårdsoldater, stationerade vid varje öppen plats, började en opphårlig eld — ungefär 200 skott avlossades varje minut ett tecken till liv gavs från mexikanerna. De stackars offren föllo utefter gatorna, genomborrade av otaliga kulor. Jag vidrörde några av dessa "döda" med en hand, medan jag höll svärdet i den andra. Jag vände på dem, — en blodig människomassa.

Vi hjältar! En av hjältarna!

Vi hava velat framhålla detta för att visa, att allt vad krig heter är omänskligt, och att termen "civiliserat krig" är någonting absurd. De krigförande tiza med sina egna omänskligheter men höja till skyarna ropen om de missadå, som motståndaren begär. Ett krig kan icke under några omständigheter — det kvittar vilket land

Jag är en f. d. flottist och var delaktig i den expedition, som landsteg i Vera Cruz, Mexiko, i april 1914. Vad gjorde den stolta och mäktiga Florenta Staternas flotta där nere, med ett dusintal skepp av "dreadnought"-typen, såsom Florida m. fl., med 12-tums kanoner och ett nästan oräkneligt antal mindre krigsfartyg? Vad gjorde vi därnere? Och jag blev ansett som en hjälte, ja, jag blev medaljprydd för denna kampanj!

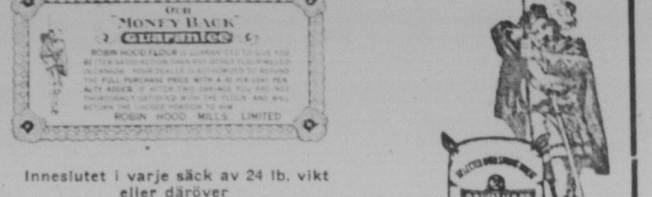
Vi intogo Vera Cruz, ja, men på vad sätt? Genom att bombardera staden. Dödade vi någon? Endast ett 200-tal och sårade dubbelt så många! Vilka dödade vi? En dum fråga. Polerna, att denna flottavoppsätt ölf på — — — vilka blev dödade? Svaret blir: oskyldigt folk. Sedan landstego vi och fortsatte mördandet under nio dagar i land. Vi förlorade ungefär 18 män. Det var fullkomligt på sin plats för oss att döda detta fattiga hjälplösa mexikanska folk. De föreföll till hjälten utstuvtna. Barn sprungit erötande omkring i "ingen mans land", ingen sympati visades från våra modiga och intelligent officerares sida, dessa officerare, vilka voro 99 proc. engelsman, rättroga kristna. De upfordre sig på ett sätt, som man endast kan vanta sig av tyskar, som riktiga "swine".

Jag var med, och jag sköt enligt befallning. Vi blevo under uppställning beordrade att skjuta oavbrutet in i byggnader överallt, genom fönster o. dyl. Vilka dödade vi? Leta icke igenom gamla tidningar, sanningen finnes ej där. Jag såg med mina egna ögon saker, vilka kommo mig att blygas över att vara amerikanare.

Vi togo några fångar också och tvångade dem att arbeta som slavar för oss i land, vi togo dem ombord på fartygen och tvångade dem att eida under angpannorna, att göra rent och att lasta proviant och fördr. Deras stackars familjer, kvinnor och många barn, stodo på stranden gråtande och hjälplösa i tron, att vi skulle föra våra fångar med oss därifrån.

Robin Hood Flour

Tillverkat av endast utsökt vete

Inneslett i varje säck av 24 lb. vikt eller däröver. ROBIN HOOD MILLS LTD. MOOSE JAW, SASK. CALGARY, ALTA.

JUST

Ej bara tänk på att betala Er prenumerationsavgift, utan insänd den

NU

Vera Cruz, Mexiko, i april 1914. Vad gjorde den stolta och mäktiga Florenta Staternas flotta där nere, med ett dusintal skepp av "dreadnought"-typen, såsom Florida m. fl., med 12-tums kanoner och ett nästan oräkneligt antal mindre krigsfartyg? Vad gjorde vi därnere? Och jag blev ansett som en hjälte, ja, jag blev medaljprydd för denna kampanj!

Vi intogo Vera Cruz, ja, men på vad sätt? Genom att bombardera staden. Dödade vi någon? Endast ett 200-tal och sårade dubbelt så många! Vilka dödade vi? En dum fråga. Polerna, att denna flottavoppsätt ölf på — — — vilka blev dödade? Svaret blir: oskyldigt folk. Sedan landstego vi och fortsatte mördandet under nio dagar i land. Vi förlorade ungefär 18 män. Det var fullkomligt på sin plats för oss att döda detta fattiga hjälplösa mexikanska folk. De föreföll till hjälten utstuvtna. Barn sprungit erötande omkring i "ingen mans land", ingen sympati visades från våra modiga och intelligent officerares sida, dessa officerare, vilka voro 99 proc. engelsman, rättroga kristna. De upfordre sig på ett sätt, som man endast kan vanta sig av tyskar, som riktiga "swine".

Jag var med, och jag sköt enligt befallning. Vi blevo under uppställning beordrade att skjuta oavbrutet in i byggnader överallt, genom fönster o. dyl. Vilka dödade vi? Leta icke igenom gamla tidningar, sanningen finnes ej där. Jag såg med mina egna ögon saker, vilka kommo mig att blygas över att vara amerikanare.

Vi togo några fångar också och tvångade dem att arbeta som slavar för oss i land, vi togo dem ombord på fartygen och tvångade dem att eida under angpannorna, att göra rent och att lasta proviant och fördr. Deras stackars familjer, kvinnor och många barn, stodo på stranden gråtande och hjälplösa i tron, att vi skulle föra våra fångar med oss därifrån.

På gatorna kunde vi då och då se människor komma springande med lakan såsom "vita flaggan". Ordrer gavs att "skjuta efter egen vilja" på tappra småkingsvårdsoldater, stationerade vid varje öppen plats, började en opphårlig eld — ungefär 200 skott avlossades varje minut ett tecken till liv gavs från mexikanerna. De stackars offren föllo utefter gatorna, genomborrade av otaliga kulor. Jag vidrörde några av dessa "döda" med en hand, medan jag höll svärdet i den andra. Jag vände på dem, — en blodig människomassa.

Vi hjältar! En av hjältarna!

Vi hava velat framhålla detta för att visa, att allt vad krig heter är omänskligt, och att termen "civiliserat krig" är någonting absurd. De krigförande tiza med sina egna omänskligheter men höja till skyarna ropen om de missadå, som motståndaren begär. Ett krig kan icke under några omständigheter — det kvittar vilket land

Jag är en f. d. flottist och var delaktig i den expedition, som landsteg i Vera Cruz, Mexiko, i april 1914. Vad gjorde den stolta och mäktiga Florenta Staternas flotta där nere, med ett dusintal skepp av "dreadnought"-typen, såsom Florida m. fl., med 12-tums kanoner och ett nästan oräkneligt antal mindre krigsfartyg? Vad gjorde vi därnere? Och jag blev ansett som en hjälte, ja, jag blev medaljprydd för denna kampanj!

Vi intogo Vera Cruz, ja, men på vad sätt? Genom att bombardera staden. Dödade vi någon? Endast ett 200-tal och sårade dubbelt så många! Vilka dödade vi? En dum fråga. Polerna, att denna flottavoppsätt ölf på — — — vilka blev dödade? Svaret blir: oskyldigt folk. Sedan landstego vi och fortsatte mördandet under nio dagar i land. Vi förlorade ungefär 18 män. Det var fullkomligt på sin plats för oss att döda detta fattiga hjälplösa mexikanska folk. De föreföll till hjälten utstuvtna. Barn sprungit erötande omkring i "ingen mans land", ingen sympati visades från våra modiga och intelligent officerares sida, dessa officerare, vilka voro 99 proc. engelsman, rättroga kristna. De upfordre sig på ett sätt, som man endast kan vanta sig av tyskar, som riktiga "swine".

Jag var med, och jag sköt enligt befallning. Vi blevo under uppställning beordrade att skjuta oavbrutet in i byggnader överallt, genom fönster o. dyl. Vilka dödade vi? Leta icke igenom gamla tidningar, sanningen finnes ej där. Jag såg med mina egna ögon saker, vilka kommo mig att blygas över att vara amerikanare.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGEN-ANKARET

Den som söker en trogen rådgivare och en verklig skatt är räddningen-ankaret. Detta är en bok som alla bör ha i sin blyggsack. Den innehåller en mängd råd och tips som kan hjälpa dig i många svåra situationer. Boken är skriven av en erfaren rådgivare och är lätt att läsa. Den är en riktig skatt för alla som vill ha en trogen rådgivare och en verklig skatt.

Den som söker en trogen rådgivare och en verklig skatt är räddningen-ankaret. Detta är en bok som alla bör ha i sin blyggsack. Den innehåller en mängd råd och tips som kan hjälpa dig i många svåra situationer. Boken är skriven av en erfaren rådgivare och är lätt att läsa. Den är en riktig skatt för alla som vill ha en trogen rådgivare och en verklig skatt.

Den som söker en trogen rådgivare och en verklig skatt är räddningen-ankaret. Detta är en bok som alla bör ha i sin blyggsack. Den innehåller en mängd råd och tips som kan hjälpa dig i många svåra situationer. Boken är skriven av en erfaren rådgivare och är lätt att läsa. Den är en riktig skatt för alla som vill ha en trogen rådgivare och en verklig skatt.

Den som söker en trogen rådgivare och en verklig skatt är räddningen-ankaret. Detta är en bok som alla bör ha i sin blyggsack. Den innehåller en mängd råd och tips som kan hjälpa dig i många svåra situationer. Boken är skriven av en erfaren rådgivare och är lätt att läsa. Den är en riktig skatt för alla som vill ha en trogen rådgivare och en verklig skatt.

Den som söker en trogen rådgivare och en verklig skatt är räddningen-ankaret. Detta är en bok som alla bör ha i sin blyggsack. Den innehåller en mängd råd och tips som kan hjälpa dig i många svåra situationer. Boken är skriven av en erfaren rådgivare och är lätt att läsa. Den är en riktig skatt för alla som vill ha en trogen rådgivare och en verklig skatt.

Den som söker en trogen rådgivare och en verklig skatt är räddningen-ankaret. Detta är en bok som alla bör ha i sin blyggsack. Den innehåller en mängd råd och tips som kan hjälpa dig i många svåra situationer. Boken är skriven av en erfaren rådgivare och är lätt att läsa. Den är en riktig sk